

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1019/07
26.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења туженог Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, број: 580-02-02786/2005-11 од 05.1.2007. године, у предмету ратне војне инвалиднине, у нејавној седници већа одржаној дана 26.9.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, број: 580-02-02786/2005-11 од 05.1.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, у ставу првом диспозитива, поништено је решење Одељења за друштвене делатности општине Јагодина број: 580-35/05 од 26.8.2005. године, а ставом другим диспозитива одбијен је захтев тужиоца, признатог ратног војног инвалида VI групе са 60% за повећање процента инвалидитета по основу погоршања здравственог стања, као неоснован.

Тужилац је у тужби оспорио законитост решења туженог органа истичући да је исто донето на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са разлога што је код тужиоца заиста наступило погоршање здравственог стања превасходно психичког и душевног здравља. Истиче да је својевремено приликом ратних операција у месту __ Република Хрватска рањен у пределу леве ноге и грудног коша услед чега су настале телесне повреде које су с годинама постале све теже и теже. Са ових и осталих разлога изнетих у тужби предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење а туженог обавезе да му накнади трошкове овог управног спора.

Тужени орган није дао одговор на тужбу иако му је иста достављена под бројем У. 1019/07 од 26.7.2007. године, нити је доставио списе предмета после ургенције суда (коју је према доставници у списима предмета примио 24.8.2007. године), па је суд у смислу члана 31. став 3. ЗВС-а, ову управну ствар решио без списка.

По оцени навода тужбе, оспореног решења и доказа приложених уз исте, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је наведену одлуку из диспозитива истог донео са разлога што је, између осталог, оценио да је у поступку обавезне ревизије у смислу члана 85. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца ("Службени лист СРЈ", бр. 24/98), након разматрања свих списка предмета и прибављеног налаза и мишљења Другостепене лекарске комисије бр. 947 од 08.11.2005. године у Београду, на основу којих је донето решење број: 580-02-02786/2005-11 од 14.11.2005. године, правилно одбијен захтев тужиоца за повећање процента војног инвалидитета.

Међутим, како се наводима тужбе оспорава чињенично стање, које се без списка предмета не може оценити, а тиме ни испитати законитост оспореног решења, то је Врховни суд Србије, на основу члана 41. став 2. у вези члана 31. став 3. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), решио као у диспозитиву ове пресуде, с тим што су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. истог Закона.

Суд је оценио захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка, па је нашао да је исти неоснован, јер је одредбом чл. 60. Закона о управним споровима, изричито прописано да у управном спору свака странка сноси своје трошкове.

Правна поука: Против ове пресуде може се изјавити жалба Врховном суду Србије - већу од пет судија у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 26.9.2007. године, У. 1019/07

Записничар, Председник већа - судија

Љиљана Петровић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК